

MET POLEN OP STAP NAAR SCHEVENINGEN

DOOR G.J. ROTTIER

Na een uitgaande reis met de "Aksvik" van Vlaardingen KW naar zee werd ik op 27 november 1972 te 22:45 afgehaald door de loodsboot, die driftig aan het verzamelen was. In die tijd was de kans groot dat je collega's tegen kwam die in de "salon" zaten te bekomen van hun uitgaande reis en met elkaar zaten te evalueren, te kaarten, op de banken lagen te mediteren of zo maar voor zich uit zaten te staren. Er was in ieder geval aanspraak en het versterkte de saamhorigheid. Indien het er naar uitzag dat het nog "effe kon duren" eer men aan de beurt was daalden de naar rust verlangende collega's af naar de hutten om te proberen daar te knorren, zonder hun hoofden te stoten tegen de dikke leidingen die in de bovenkooien tegen het plafond waren gespijkerd.

"Maat" was nog niet afgevist, maar een scheepje werd naar de afhalende loodsboot gedirigeerd en hoewel ik absoluut niet als nr. 1 te boek stond, was ik plotseling "Loods van de reis". Aan wat had ik deze eer te danken? Welnu, zij moest naar Scheveningen en men vond dat een mooi reisje voor mij. Oók goed, kat in 't bakkie... (er waren trouwens geen "Scheveningenvaarders" a/b).

Op 28 november 1972 te 01:40 belooft bij ZW 5-6 op de "ROKITA" van 492 ton, lengte 60 m. en diepgang van 11 voeten. De bemanning bestond uit Polen en zij vroegen zich af - net als ik - wat zij hier, in hemelsnaam, deden midden in de nacht. Maar er moest gevaren worden en met wind en stroom mee, alsmede een vriendelijke kapitein in de buurt, werd koers gezet halverwege de uiterton en de pieren. Of eigenlijk: piertjes, want de uitbreiding van de havenhoofden tot de huidige vorm dateert van een paar jaar later (1974?). De uiterton "SCH" werd verkend. Zij danste driftig op de golven en we hoorden haar loeien. Volgens mij stond zij niet te boek als brulboei, maar ik hoorde toch duidelijk: boe-o... boe-o... De kapitein hoorde het ook en zag het

vraagteken boven mijn hoofd. Hij loste het mysterie op door te melden dat zijn schip beladen was met koeien, die onderdeks luidkeels protesteerden tegen de ruwe behandeling van de zee. Het scheepje slingerde nogal.

HW Scheveningen was al geweest. De waterstand werd via de Semafoor toch maar opgevraagd en het zou nog kielekiele worden daar in de 2de Binnenhaven waar het schip bij de Norfolklijn moest meren (waar nu de jachthaven is). De lichtenlijn werd als een krab gevolgd (156°) en er werd uitgekeken naar de bestelde "TRIP", de sleepboot die hier hand en spandiensten verrichtte. Maar die bleef wijselijk binnen de piertjes en eenmaal binnen moest er fluks gewerkt worden om haar vóór vast te maken.

Voor de aardigheid een topografisch plaatje van Scheveningen in 1972

De dames onderdeks waren weer gaan slapen. Allemaal gelukt en nu 90° BB uit en vrij snel daarna 90 SB uit om "de Pijp" in draaien. Dankzij de "TRIP" en de Poolse machine: no problem. In de 2de Binnenhaven naar de Norfolk Line alwaar er "grond geroken" werd. Vierkant tegen de wal komen was ff

niet mogelijk. Lag zij méér dan die opgegeven 11`? Verbinding met de wal werd wel gemaakt, maar van boord gaan moest via een kippenloop vanaf de bak. Acrobatische toeren midden in de nacht (04:30).

Na bijna 3 uur pas ontscheept? Waarom zo laat? Ach, een mens moet toch ook eens napraten... en Polen praten graag... Bovendien lieten de Haagse-

of Scheveningse taxi's het afweten, zodat gewacht moest worden op een Hofmannetje. En was dit nu zo'n bijzondere reis? Welnee, maar hiermee wordt geprobeerd gehoor te geven aan de oproep van de VZ van de Loodsensociëteit onder het motto "never waste a good crisis", copy met een goed verhaal aan te leveren voor Voortvarend. Maar wàt is een goed verhaal?

15 meter lang en 110 pk
Prima sleepbootje

In mei 1924 stond er in de Haagsche Courant een stripverhaal over een mannetje gemaakt van lucifers en eikeltjes (leven die nu nog in het echt?). Dit mannetje heette Tripje. Tripje was een erg rap mannetje, net als Dirk Roos Sr. (geboren in 1895). Hij kreeg al snel de bijnaam "Tripje op Scheveningen". Hij was de laatste vletterman op Scheveningen en

samen met zijn zoons Bert en Dick jr. richtten hij in 1962 een sleepvaartbedrijf op. De naam voor de sleepboot was al snel gevonden door de zoontjes: "TRIP". Vader Roos was hier niet van gecharmeerd en heeft zijn zoons 3 maanden lang niet aangekeken. Ach, what`s in a name, ook hier generatieconflicties...